

SENTÈNCIA 2002-61 DE 17 DE DESEMBRE DE 2002

CASS. La valoració de l'element professional implica que s'aportin els elements que provin i permetin al Tribunal d'apreciar el muntant de la pèrdua d'emoluments i de verificar que la pèrdua d'emoluments es deu a la incapacitat causada per l'accident de treball.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- El Sr. A.T.P. va interposar recurs contra la resolució de la CASS de data 29 d'agost del 2001, confirmant en alçada la decisió del 23 de maig anterior sol·licitant l'anul·lació de la resolució impugnada i el reconeixement d'un percentatge d'incapacitat del 60 % amb efectes des del primer d'abril del 2001.

2.- En la sentència del 17 de maig del 2002, el Tribunal de Batlles ha estimat parcialment la demanda promoguda pel Sr. T.P. i ha reconegut el dret de l'agent de beneficiar-se d'una pensió d'invalidesa per accident de treball corresponent a un minva total del 50 %, més els interessos.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 4 de juliol de 2002, la CASS s'oposa a la sentència per un motiu: la condemna imposada a indemnitzar l'assegurat amb el pagament d'interessos. En efecte, considera que « no pot condemnar-se a la CASS a indemnitzar si aquesta no ha incorregut en responsabilitat administrativa ; i creiem que no existeix, en els presents autes, causa alguna de responsabilitat ».

En la seva contesta de data 25 de juliol del 2002, la CASS remarca que « mai no ha impugnat l'element professional, sinó que s'ha limitat a discutir l'avaluació objectiva de la patologia ».

4.- En el seu recurs d'apel·lació de data 5 de juliol del 2002, el Sr. T.P. manifesta que té dret a un percentatge d'incapacitat del 70 %.

En la seva contesta de data 25 de juliol del 2002, el Sr. T.P. manifesta principalment que el pagament d'interessos es basa en el principi general de dret segons el qual a partir del moment en que s'ha produït un retard en el compliment d'una obligació el deutor ha d'indemnitzar el creditor pel seu retard en dit incompliment.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- : Competència

El Tribunal Superior , Sala Administrativa , es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia .

Segon.- En el recurs de primera instància el Sr. T.P. demanava el pagament d'una pensió o d'un capital « amb efectes a partir del primer d'abril d'enguany i amb l'abonament dels corresponents interessos » (veure foli 6).

La Sentència li reconeix una pensió d'invalidesa d'un 50% a comptar de l'1 d'abril del 2001, amb els interessos legals.

Tercer.- El Sr. T. demana en segona instància que se li reconegui un percentatge d'invalidesa del 70 %, tenint en compte l'element professional, com han senyalat els perits mèdics (veure foli 90).

Com encertadament exposa la sentència recorreguda, la valoració subjectiva del « coeficient professional » no obliga al jutgador segons els termes de l'article 47 de la Llei de la jurisdicció administrativa.

A més, com ja ha jutjat varies vegades aquesta Sala, el considerar l'element professional segons el sentit de l'article 6 del Reglament Tècnic núm. 18 implica que s'aportin els elements que provin i permetin al Tribunal d'apreciar el muntant de la pèrdua d'emoluments i de verificar que la pèrdua d'emoluments es deu a la incapacitat causada per l'accident de treball. Tampoc el Sr. T. aporta cap element concret que permeti al Tribunal d'apreciar aquests dos punts.

Per tant la seva demanda s'ha de rebutjar en aquest punt.

Quart.- El pagament dels interessos legals no es pot assimilar a una aplicació de la responsabilitat administrativa que suposaria l'existència d'una falta. En efecte els interessos compensen el retard normal en el pagament d'una suma deguda. Es distingeixen dels danys per interessos que serien aplicables en cas de retard anormal assimilable a una falta.

Es deuen els interessos si el creditor els demana, com ja havia jutjat aquesta Sala en la Sentència n° 96-40 de data 11 d'octubre de 1996. Ara bé, com ja s'ha dit més amunt (fonament Segon), l'interessat havia formulat aquesta pretensió expressament. Per tant el recurs de la CASS s'ha de rebutjar.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la CASS.

Segon : Desestimar el recurs presentat pel Sr. T.

Tercer : Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la CASS ha de pagar els interessos legals segons les condicions previstes en la sentència (fonament Quart).

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.